

زبان عربی ۲

*** عَيْنُ الْأَنْسَبِ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجُمَةِ:

۱- «أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا؟»:

- (۱) آیا به آسمان بالای سرمان نگاه نکرده‌اند چگونه آن را ساخته بودیم؟ (۲) آیا به آسمان بالای سرشان نمی‌نگرند چگونه آن را ساخته‌ایم؟
(۳) آیا به آسمان بالای سرشان نگاه نکردند چگونه آن را بنا کردیم؟ (۴) چگونه به آسمان بالای سرشان نگاه نکردند که آن را آفریده‌ایم؟

۲- «أَطْلُبُ مِنْكَ مَوْعِظَةً تَمْنَعُنِي عَنِ ارْتِكَابِ الْمَعَاصِي فِي حَيَاتِي!»:

- (۱) از تو پندی می‌خواهم که مرا از مرتکب شدن به گناهان در زندگی‌ام، بازدارد!
(۲) پندی را از تو طلب کرده‌ام که مرا از ارتکاب به گناهان در زندگی‌ام منع کند!
(۳) از تو موعظه‌ای را می‌خواهم که من را از مرتکب شدن به گناه در زندگی منع کرده باشد!
(۴) یک موعظه از تو طلب می‌کنم که من از ارتکاب به گناهان در زندگی خود بازداشته شوم!

۳- «قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قَلَّ لِمَ تَوَدُّنَا وَلَكِن قَوْلُوا أَسْلَمْنَا!»: بادیه‌نشینان

- (۱) گفتند ایمان آوردیم بگو ایمان نخواهید آورد بلکه بگویید اسلام آوردیم!
(۲) می‌گویند اسلام آوردیم تا بگویی ایمان نیاورده‌اید بلکه بگویید اسلام آوردیم!
(۳) گفتند از ایمان آوردگان هستیم بگو بلکه از اسلام آوردگانید نه ایمان آوردگان!
(۴) گفتند ایمان آوردیم بگو ایمان نیاورده‌اید اما بگویید اسلام آوردیم!

۴- «كَانَ الشَّابُّ يَسْبِحُ فِي الْبَحْرِ وَ تَظَاهَرَ بِالْغُرُقِ فَنَادَى أَصْحَابَهُ!»:

- (۱) جوانی بود که در دریا شنا کرد و به غرق شدن تظاهر می‌کرد پس دوستانش را صدا زده بود!
(۲) جوان در دریا شنا کرده بود و به غرق شدن وانمود می‌کرد پس دوست خود را صدا کرد!
(۳) جوان در دریا شنا می‌کرد و به غرق شدن وانمود کرد و شروع کرد به صدا زدن دوستانش!
(۴) جوان در دریا شنا می‌کرد و به غرق شدن وانمود کرد پس دوستانش را صدا زد!

۵- «تَسْتَطِيعِينَ أَنْ تَشْحِنِي رَصِيدَ جَوَالِكِ عِبْرَ الْإِنْتَرْنَتِ!»:

- (۱) قادر هستی که شارژ تلفن همراه را با اینترنت شارژ کنی!
(۲) می‌توانی شارژ تلفن همراهت را از طریق اینترنت شارژ کنی!
(۳) توانستی که شارژهای تلفن همراه خود را از طریق اینترنت شارژ کنی! (۴) می‌توانی که با اینترنت شارژ موبایل خود را انجام بدهی!

۶- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- (۱) و لَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا: سخنشان تو را غمگین نمی‌کند، بزرگواری از آن خداست.
(۲) لَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ: از چیزی که نام خدا بر آن ذکر نشده، نخورید!
(۳) ظَنَنْتُ أَنَّ صَدِيقِي يَكْذِبُ فَلَمْ أَلْتَفِتْ إِلَيْهِ: پنداشتم که دوستم دروغ می‌گفت، پس به او توجه کنم.
(۴) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ كُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ: ای کسانی که ایمان آوردید از خدا پروا کردید و همراه راستگویان بودید.

۷- عَيْنُ الْخَطَأِ:

- (۱) نَدِمَ عَلَى أَعْمَالِهِ السَّيِّئَةِ وَ حَاوَلَ أَنْ يَصْلِحَهَا: از کارهای بد خود پشیمان شد و تلاش کرد که آن را اصلاح کند!
(۲) أَوْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بَبِطِ الرِّزْقِ لِمَنْ يَشَاءُ: آیا ندانستند که خدا روزی را برای هر کس بخواهد می‌گستراند!
(۳) لَا يَسْتَطِيعُ الْكُذَّابُ أَنْ يُخْفِيَ كَذِبَهُ: دروغگو نمی‌تواند که دروغش پنهان شود!
(۴) مَا رَأَيْتُ أَجُودَ وَ لَا أَكْرَمَ مِنْ هَذَا الرَّجُلِ: بخشنده‌تر و گرامی‌تر از این مرد ندیدم!

۸- «كَارَتِ شَارِژُ بِه مَبْلَغُ بِيَسْتِ وَ بِنَجْ رِيَالِ مِي خَوَاهِم!»:

- (۱) أَطْلُبُ بَطَاقَةَ الشَّحْنِ بِمَبْلَغِ خَمْسَةِ عَشْرَ رِيَالًا!
(۲) طَلَبْتُ رَصِيدَ الْجَوَالِ بِسَعْرِ خَمْسَةِ وَ عَشْرِينَ رِيَالًا!
(۳) أُرِيدُ بَطَاقَةَ الشَّحْنِ بِمَبْلَغِ خَمْسَةِ وَ عَشْرِينَ رِيَالًا!
(۴) أَطْلُبُ بَطَاقَةَ الشَّحْنِ بِسَعْرِ عَشْرَةِ وَ خَمْسِينَ رِيَالًا!

*** اِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَّ ثُمَّ أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ

أَسْرَ الْمَسْلُومُونَ فِي غَزْوَةِ طِيٍّ «سَفَانَةَ» ابْنَةَ «حَاتِمِ الطَّائِي» الَّذِي يُضْرَبُ بِهِ الْمَثَلُ فِي الْكُرْمِ وَ لَمَّا ذَهَبَتْ مَعَ الْأَسْرَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ قَالَتْ لَهُ: إِنَّ أَبِي كَانَ سَيِّدَ قَوْمِهِ يَفْكَ الْأَسِيرَ وَ يَحْفَظُ الْجَارَ وَ يَحْمِي الْأَهْلَ وَ الْعَرَضَ وَ يُفَرِّجُ عَنِ الْمَكْرُوبِ وَ يَطْعَمُ الْمَسْكِينِ وَ يَبْعِنُ الضَّعِيفَ عَلَى الشَّدَائِدِ. أَنَا ابْنَةُ حَاتِمِ الطَّائِي. فَقَالَ النَّبِيُّ: «هَذِهِ صِفَاتُ الْمُؤْمِنِينَ حَقًّا، أَتْرَكُوهَا فَإِنَّ أَبَاهَا كَانَ يَحِبُّ الْمَكَارِمَ. فَاطْلُقْهَا النَّبِيَّ وَ رَجِعْتَ إِلَى أَخِيهَا عَدِيٍّ وَ هُوَ رَأْسُ قَوْمِهِ بَعْدَ وَفَاةِ أَبِيهِ.

۹- عَيْنُ الصَّحِيحِ:

- (۱) إِنَّ النَّبِيَّ كَانَ عَادِلًا فِي مَوَاجَهَةِ الْأَسْرَى.
(۲) أَسْرَتِ سَفَانَةَ بَعْضِ الْمَسْلُومِينَ فِي حَرْبٍ.
(۳) كَانَ أَحَدُ الْأَسْرَى يَكْرَهُ النَّبِيَّ وَ جِيُوشَهُ.
(۴) كَانَ يَطْلُقُ النَّبِيَّ عَدِيًّا وَ لَدَى حَاتِمِ الطَّائِي.

۱۰- لَيْسَ مِنْ صِفَاتِ حَاتِمِ الطَّائِي:

- (۱) الْحِفَافُ عَلَى الْجِيرَانِ.
(۲) الْمَجَاهِدَةُ فِي غَزْوَةِ طِيٍّ.
(۳) مَسَاعِدَةُ الْفُقَرَاءِ.
(۴) حِمَايَةُ مِنَ الْأَسْرَةِ.

١١- عَيِّن الخطأ:

- (٢) إنَّ حاتمًا كان يحبَّ خدمة الناس و حمايتهم.
(٣) عدى ملَّك و أدار شؤون قومه.
(٤) أحد الجنود ضربَ سفانة بشدة.

*** عَيِّن الصَّحِيح في الإعراب و التحليل الصرفي:

١٢- «يُفْرَجُ»:

- (١) مضارع - للغائب - مزيد ثلاثي (تفعيل) - معلوم / فعلٌ و الجملة فعلية
(٢) فعل مضارع - من الأفعال المزيدة و ماضيه «تَفَرَّجُ» / الجملة فعلية
(٣) للغائب - مضارع - مزيد ثلاثي - للمجهول / الجملة اسمية
(٤) فعل الأمر - للغائب - مزيد ثلاثي - معلوم / فعلٌ مع فاعله

١٣- «المؤمنين»:

- (١) جمع سالم للمذكر - اسم الفاعل من الفعل المزيد - مبني / مفعولٌ و منصوبٌ
(٢) جمع مكسّر - اسم المفعول - معرب / مضاف إليه
(٣) جمع سالم للمذكر - اسم الفاعل - نكرة - معرب / مفعولٌ و منصوبٌ
(٤) اسم - جمع سالم للمذكر - اسم الفاعل - معرب / مضاف إليه

*** عَيِّن المناسب في الجواب عن الأسئلة:

١٤- عَيِّن الخطأ في ضبط حركات الحروف:

- (١) الصَّدَقُ مَعَ اللَّهِ يَنْجَلِي بِإِخْلَاصِ الْأَعْمَالِ.
(٢) نَشَاهِدُ نَتِيحَةَ كَذِبِنَا فَلَا نُكْذِبُ.
(٣) لَا تَطْلِمُ كَمَا لَا تُحِبُّ أَنْ تُطْلَمَ.
(٤) أَعُوذُ بِكَ مِنْ دُعَاءٍ لَا يُسْمَعُ.

١٥- عَيِّن ما ليس فيه فعلٌ مزيدٌ:

- (١) قَدْ تَغَيَّرَتْ أَصَوَاتُهَا وَ أَوْزَانُهَا فِي الْعَرَبِيَّةِ.
(٢) يَسْتَطِيعُ أَنْ يَطِيرَ أَكْثَرَ مِنْ مِئَةٍ وَ خَمْسِينَ قَدَمًا.
(٣) لَهُ غِشَاءٌ كَالْمِظَلَّةِ يَفْتَحُهُ حِينَ يَقْفِزُ.
(٤) أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا فَعَصَى فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ.

١٦- عَيِّن ما فيه الجملة بعد النكرة:

- (١) تَجْرِي الرِّيحُ بِمَا لَا تَشْتَهِي السَّفَنُ.
(٢) يَبْلُغُ الصَّادِقُ بِصَدْقِهِ مَا لَا يَبْلُغُهُ الْكَاذِبُ بِاحْتِيَالِهِ.
(٣) الْكِتَابُ صَدِيقٌ يَنْقِذُكَ مِنْ مِصِيبَةِ الْجَهْلِ.
(٤) لَمْ نَجِدْ قَلَمًا فَذَهَبْنَا أَنْ لِنَشْتَرِيهِ.

١٧- عَيِّن ما ليس فيه مضارع التزامي:

- (١) سَاعِدْ زَمَلَاءَكَ لِيَفْهَمُوا مَفْهُومَ الدَّرْسِ.
(٢) نَسَافِرُ إِلَى قَرْيَةٍ لِنَتَعَرَّفَ عَلَى قَوْمِهَا.
(٣) عَلَيْنَا أَنْ نَتَعَايَشَ مَعًا تَعَايِشًا سَلْمِيًّا.
(٤) لَمْ يُسْمَعْ صَوْتٌ فِي سَاحَةِ الْبَيْتِ.

١٨- عَيِّن ما ليس فيه نون الوقاية:

- (١) لَا تَوْمَنِي بِأَحَدٍ إِلَّا اللَّهَ رَبَّنَا.
(٢) الْمَعْلَمُ يَمْنَعُنِي عَنِ الْكُذْبِ فِي الْحَيَاةِ.
(٣) لَا تُشَبِّهْنِي بِهَذَا الرَّجُلِ؛ إِنَّهُ كَذَّابٌ.
(٤) أُخْتِي لَا تُضْرِبُنِي بَلْ تُتَّقِمْ لِي مَوْعِظَةً.

١٩- عَيِّن ما فيه فعلٌ مجهولٌ:

- (١) الْأَحْمَقُ يَرِيدُ أَنْ يَنْفَعَكَ فَيُضْرِكُ.
(٢) الْمَشَاغِبُ يُكْرِّرُ عَمَلَهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.
(٣) يُعْرِفُ الْمَجْرَمُونَ بِسِيْمَاهُمْ.
(٤) إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ.

٢٠- عَيِّن ما فيه «لام الأمر»:

- (١) جَمَعْتُ كُتُبًا لِنَسْجِلَ مَعَالِمَ إِبْرَانَ.
(٢) لِنَرْجِعَ فَاسْرِعِي إِلَيَّ يَا أُخْتِي.
(٣) جِئْتُ إِلَى الْجِدَّةِ لِأَزُورَهَا بَعْدَ سَنَةٍ.
(٤) لِلْبَطَّةِ غَدَدٌ قَرِبَ مِنْ ذَنْبِهَا.